

ליד השולחן, ואני מרגישה רע. אני רואה את היצר הרע, ואני מרגישה שהוא לא יכול לקחת אותי, כי כל הבית מלא עם קדושה ברוך ה'. אין עיתונים ומה שלא צריך חלילה, ויש פה חדר סלון עם ספרים קדושים, הדלקת נרות, זמירות וקידוש. כשבעלי הכניס את הילדים לישון, אני כבר הרגשתי לא טוב. די, אני רוצה את המיטה שלי, ואיך שאני יוצאת מהחדר נפלתי והתעלפתי חזק מאד. בעלי רוצה להרים אותי אבל הוא לא יכול. כי כשהייתי בין החיים פה לבין החיים בעולם האמת, הייתי כל כך כבדה והוא לא היה יכול להרים אותי, אז הוא אומר: 'ריבוננו של עולם תעזור לי שאני אוכל לקחת אותה על המיטה ואני מבטיח לתת צדקה', וככה הוא עשה, ושם אותי במיטה. ואיך שהוא שם אותי במיטה, בתוך כמה שניות - גסטתי. ואני רואה מול העיניים שלי את מלאך-המוות, כזה שחור עם כנפיים גדולות, והוא מחזיק חרב גדולה ומפחידה, והוא בא אלי בכוז שמחה, עם רצח כזה חזק, ואומר לי: "באתי לקחת אותך מהעולם הזה לעולם האמת". הרגשתי שזה הסוף שלי! נכנסתי לפחד מאוד גדול, פחד אימים ממש, שלא ניתן לתאר. אם יביאו לי את כל החיות המפחידות שיש בעולם, ואפילו אם יבוא אריה לאכול אותי, אני לא אקבל פחד ממנו, כמו הפחד שיש ממלאך-המוות. ומלאך-המוות הזה, הוא היצר הרע, הוא רשע! הוא עושה לנו כל כך הרבה ניסיונות קשים, מפתה אותנו לעשות ככה ולעשות ככה, להתלבש ככה וכל מיני דברים, לדבר יותר ממה שצריך עם המנהל, עם בעל המכולת, עם השכן או עם הרופא. מותר לדבר רק לצורך, ולא מילה אחת יותר ממה שצריך. היצר הרע מושך ומפתה אותנו לכל דבר ודבר ואחר כך הוא בא לקחת אותנו מעולם-הזה לעולם האמת.

איך? למה לשמוע בקולו? יש לנו עוד יצר טוב כזה, למה לא לשמוע בקול היצר הטוב? למה לצער את ה'?

האמת שאנחנו חיים בעולם קשה ומלא ניסיונות, בגשר צר מאד. ואנחנו צריכות לחשוב: "בשביל מה באנו? בשביל מה בכלל האשה באה? להביא דורות קדושים לעם ישראל! בשביל זה באנו! זה התפקיד שלנו!"

התחלתי לקרוא קריאת שמע, אך המלאך השחור, היצר הרע, לא נותן לי לקרוא את קריאת שמע הקדושה, ובכל מילה של הפסוק רצה לחטוף את נשמת, ועוד נותן לי מכות איזמות שלא ניתן לתאר, ואומר לי: "אל תגידי קריאת שמע, אם תגידי קריאת שמע, לא תרדי בחזרה למטה". הוא יודע שאני רוצה לרדת, והוא בא בשקרים כי הוא שקרן לגמרי. כל התאווה הוא נותן לנו, אבל היצר-טוב רוצה לנצח בשבילי. כמה שהיצר הרע הוא רשע ושקרן! למה לשמוע בקולו? למה! מלאך-המוות מנסה אותי בהרבה ניסיונות. באחד מהם הוא נותן לי פרי, פרי כזה שנראה יפה, תאווה כזו חזקה. היה לו מסביב כמו יהלומים, משהו כזה מקושט מאד יפה ונותן ריח טוב, ומאד רציתי לאכול את זה, אפילו בלי ברכה. והיצר הרע משדל אותי שכדאי לאכול ושכונות זה אמשיך לחיות. אבל זה לא כשר! והיצר טוב אומר: "אל תאכלי את זה!", וברוך השם שלא אכלתי. מה היצר הרע רוצה? לא מספיק לו לפתות אותנו בחיים שלנו, גם ביום האחרון הוא רוצה שנעשה עוד עבירות. אם אוכלים בלי הכשר בחיים שלנו, אוכלים גם ביום אחרון בלי הכשר, אבל אם חוזרים בתשובה ולא אוכלים בלי הכשר בחיים שלנו, לא אוכלים בלי הכשר ביום האחרון. ואם הנשמה אוחלת את הפרי הזה בלי ההכשר, יוצאים מזה הרבה מלאכים שחורים, והם מוציאים את השיניים שלה בכח חזק ורצה, וזה כואב, זה בלי הרדמה של רופא שיניים, זה בלי רחמנות!

העלון מביא מעשה אמיתי של מוות-קליני שאירע לאשה ירושלמית. הוא תומלל מתוך הקלטות של מספר כנסים וכן מתוך הסרט "עולם של הסתר" של ארגון "בחינו הסלע".

הייתי אתמול בקברי צדיקים בגליל, גם אצל רבי שמעון בר-יוחאי, התפללתי הרבה, בכיתי ובקשתי מהקב"ה: "ריבוננו של עולם, קשה לי ללכת לשיעורים ולכנסים ולספר מה שקרה לי, אבל אני עושה את זה עם כל הלב. ואני מבקשת ממך, ריבוננו של עולם, תעזור לנו שכולנו נחזור בתשובה שלימה, תעזור לי שהמילים שלי יכנסו ללב, עד לנשמה. שהסיפור יכנס בלב בלי פחדים ובלי עצבות. ושכל אחת תדע, שאם היא חוזרת בתשובה היא עומדת במקום יותר גבוה מצדיקים גמורים!"

את המעשה הזה אני מספרת בקיצור, כי המעשה נמשך בערך משעה תשע בערב בליל שבת עד השעה ארבע בבוקר. נולדתי וגדלתי בבית חרדי. חשבתי שאני אשה כשרה וצנועה, כמו כל אשה ירושלמית, ובפרט שהקפדתי על לבוש צנוע, והלכתי עם מטפחת לראשי. השתדלתי גם מאוד בחינוך ילדי, ממש במסירות נפש. אך ככל הנראה לא ידעתי מהי צניעות אמיתית ומהי יראת שמים אמיתית. לא ידעתי עד כמה חשוב שאנשים זרים לא יכשלו בשמיעת קולי ("קול באשה ערווה"), עד כמה חמורות העבירות של לשון הרע ורכילות, ועד כמה צריך לכבד הורים. בלילה של יום האכזרה של הסבתא שלי ע"ה, היא באה אל אח שלי בחלום ואמרה לו: "לך אצל אסתר ק' ותגידי לה שיקרה לה אסון חזק ונורא". האמת היא שאני לא כל כך מתייחסת לחלומות, אבל אני חושבת שאם הסבתא שלי באה בחלום ביום היארצייט שלה, אז ודאי שאני צריכה להתייחס. אהבתי מאד תכשיטים, פשוט אהבתי. הייתי הולכת ברחוב עם מחרוזות, שרשרת, טבעת פה, טבעת שם, פשוט לא ידעתי שזה אסור. והנה ה' עזר לי, ובאה לי מחשבה כזו, וקבלתי על עצמי ללכת ברחוב בלי תכשיטים, רק בבית אני אלך עם תכשיטים. ואחרי כמה ימים התחלתי להרגיש לא-טוב. וכל יום שעובר הרגשתי עוד יותר קשה ועוד יותר גרוע. ביום שישי אני כבר מרגישה רע מאד מאד. אני מרגישה שהיום זה היום האחרון שלי, היום אני גומרת את החיים שלי. די, אני כבר צריכה לרופא. בצהרים אני מתקשרת לרופא ואין תשובה. למיין לא רציתי ללכת כי ידעתי שזה היום האחרון שלי, ואני לא רוצה לגמור את החיים שלי שוכבת במיטה בבית החולים. אני רוצה לגמור את החיים שלי בבית שלי.

את יום-השישי הזה אני לא יכולה לשכוח. לא היה לי כוח, הרגשתי רע מאד. אבל ה' הוא כל-יכול, והוא נתן לי כוח לעשות את עבודות הבית. עשיתי ניקיון יסודי, רציתי שבתוך השבועה שישבו בנחת בשבוע הזה. וגם כביסה עשיתי כדי שלא יצטרכו לחפש את הכביסה, שהכל יהיה מסודר בארון. קיפלתי את כל הכביסה, והרגשתי מלאכים יחד איתי ושה' עוזר לי.

והנה מגיע ליל שבת, אני מדליקה את הנרות, ואחרי הדלקת הנרות אני מתחילה לראות את מלאך-המוות. בעלי בא הביתה. הוא רואה על הפנים שלי שאני לא בסדר, ורוצה להזמין מיד אמבולנס. אמרתי לו תשמע, לא רציתי להגיד לו מה שאני רואה, לא רציתי להפחיד אותו, אבל אמרתי לו: "תראה, הילדים כבר מוכנים, הלבשתי להם את הכותנות והפיג'מות, הם כבר מוכנים למיטה, למה להפחיד אותם שיבוא עכשיו אמבולנס. בוא נעשה קידוש, זמירות, סעודה, ואחר כך תברך, ותכניס את הילדים למיטה". וכך היה, קידוש, סעודה וזמירות. ואני יושבת

כך, אבל בעולם האמת ראיתי את גודל החטא והעונש שקיבלתי, והחלטתי שאם יחזירו לי את נשמתו או לא אדבר אפילו טוב על שום אדם בעולם, כדי שלא אגיד לידי עבירה זו. והם באו, כל מיני סוגים של מלאכים שחורים, והם גדולים כולם כמו מתחילת העולם ועד סוף העולם. ויש קליפות שנדבקות על הנשמה של מי שלא הולכת בצניעות.

וככה בתוך הסבל החזק והנורא אני רואה הרבה מלאכים לבנים. ה' שלח אותם ברחמי על מנת שאני אראה גם את המצוות שלי. הם לא נכנסים יחד עם הצד הרע, והם לא יכולים לעזור לי, הם רק באים בבית דין של מעלה. וכל מלאך ומלאך אומר לי: תשמחי שעשית את המצוה הזאת ולא את העבירה הזאת, מפני שאם היית עושה את העבירה הזאת – אוי מה שהיית מקבלת.

על כל עבירה נתנו לי עונש מיוחד, שכל רגע של ייסורים שם, זה יותר מ-70 שנה של ייסורים ומחלות הכי קשות בעולם הזה. חוץ מהצער של הייסורים שלא ניתן לתאר במילים, יש צער מאוד גדול של בושה. וזה הרבה יותר מייסורים, כי זה עולם של אמת. וחוץ מהצער והפחדים מהייסורים, יש את הבושה הגדולה מכל עבירה הכי קטנה שאדם עושה. כי בשמים יודעים הכל. ומחשיבים שם כל דבר קטן לדבר גדול. ועל שום דבר לא מוותרים! ובפרט בעניין של צניעות – העונש כל כך גדול ומפחיד! וברוך השם שנוהרתי והלכתי תמיד בלבוש ארוך ורחב כמו שצריך. אבל בגלל שיש לי קול גבוה ודיברתי ברחוב ואדם אחד עבר, שמע אותי והביט בי בלי שהיה לי רצון, אבל הקליפה מהרהורי הגבר פגעה גם בנשמתו שהיא גרמה לו פגיעת הקליפה. ועל זה קיבלתי מכות נמרצות מהקליפות, והסימנים מהמכות נשארו לי גם כשחזרתי לעולם הזה. הקליפות אינן עושות חשבון, וכולם מרביצים כפי יכולתם, וצועקים בכל מיני קולות משונים ומבהילים: "למה בראת אותי?", ואומרים כל אחד ממה הוא נברא וממי הוא נברא. וככה מלווים את האדם. וההרגשות האלה הן קשות, כי מרגישים כל רגע בעולם הבא שהוא כמו 70 שנה וכל שעה זה אלפי שנים! וכשהחזירו לי את נשמתו, הרגשתי שחייתי אלפי שנים. עד שהתפללתי להשם על זה ובקשתי את רחמי, כי אני כל כך צעירה ולמה אני מרגישה כאילו אני זקנה בת אלפי שנים, ובקשתי מחילה מאיתו יתברך, וברוך השם, הצער הזה כבר עבר לי. אך עד היום אני מרגישה את הקשר לעולם האמת, ואיני יכולה לשכוח כל מה שעברתי שם.

ראיתי אור גדול של השכינה הקדושה. השכינה הקדושה – זה הקדוש ברוך הוא, אבל לא רואים את ה', לא יכולים לראות אותו, יראו אותו רק מתי שמשחי יבוא.

וכשראיתי את האור הגדול והיפה, שמעתי בכיות, בכי חזק ונורא, וראיתי איך שהשכינה בוכה. האמת שהשכינה בוכה חזק ונורא יומם ולילה, היא רוצה להביא את בית המקדש, היא מחכה לנו למצוות ומעשים טובים.

ואני שומעת את הבכי של ה', שהוא בוכה בגלל שאני סובלת. הבכי של ה' חזק. כואב הרבה יותר, לשמוע את הבכי של ה', איך שה' בוכה. אבא שלנו בוכה! בוכה בגלל העבירות שלנו! למה לחיות בהפקרות? למה לתת סבל כזה לה'! למה מגיע לו? למה אנחנו רוצים רק את התענוגות שלנו, ולא חושבים על ה'?

נשים יקרות, בנות יקרות! פה בעולם הזה אנחנו יכולות לתקן ולמנוע הרבה גזירות. זו האמת שלנו, זו המטרה שלנו! הירבונו של עולם שלנו, המתוק והטוב, האבא שלנו, הוא רוצה לתת לנו כל כך הרבה טוב! כתוב שאם היינו מקיימים את התורה הקדושה היינו מקבלים רק שפע וברכות!

ואיך שאני צועקת ובוכה, שמעתי צעקות של נשמה בוכה וצועקת חזק ונורא. וכמה שאני צעקתי ובכיתי חזק עם צעקות ובכיות חזקות ונוראיות,

זהו, אני כבר שם למעלה בשמים. אני בעולם האמת. ולמעלה בשמים רואים את האמת! כבר ברגע הראשון יודעים מיד מה זה מצוות ומה זה עבירות. שם אין בלבול אם הדבר הוא עבירה או מצווה. שם יודעים את האמת. ואדם רואה אפילו עבירה קטנה שעשה כעבירה חמורה, רואים שכל מצוה קטנה בעולם הזה בשמים היא עולם גדול. כמו הכוכבים למעלה, פה רואים אותם פיזקאלאך קטנים-קטנים, אבל מה הם למעלה? עולמות גדולים! וככה זה עם העבירות. רואים אותם למעלה, ובוכים על זה חזק! ומדקדקים על כל דבר קטן ועל כל עבירה של חוסר צניעות שבעולם הזה. אבל כבר אין שום ברירה, כשאת למעלה אי אפשר לתקן!

אבל פה, נשים יקרות, בנות יקרות, פה עוד אנחנו עוד יכולות לתקן! תשובה אמיתית שעושים פה בעולם הזה, מוחקת את העבירות למעלה.

ואני כבר גוססת. הגוף שלי שוכב פה בעולם הזה, אבל אני למעלה בשמים, ושם למעלה זה עולם אחר לגמרי. ראיתי את כל החיים שלי מהיום שנולדתי עד אותו היום. ראיתי את כל העבירות שלי, הקטנות והגדולות. וכל עבירה בוראת מלאכים שחורים עם עיניים ענקיות! וראיתי קליפות שרק מלראות אותם קיבלתי פחדים ובושה גדולה. ורציתי לברוח, אך שם אין לאן לברוח! זה עולם האמת! וצריך להתמודד עם התוצאות! מרחוק ראיתי מלאכים לבנים יפים שנבראו מהמצוות שעשיתי, וראיתי מרחוק אור גדול ורציני לבכות. הרגשתי פחד גדול כי שם מרגישים למי בוכים באמת!

המלאכים השחורים הכו אותי עם מקלות גדולים, וכל אחד צעק עלי בקולות מפחידים ונוראים, עם מבט חזק של רצח בעיניים! והקליפות צועקות שאני אשמה בכל ואין שום תירוץ. כל אחד מרביץ לי חזק חזק, ואומר לי: "באתי להתנגם בך בנקמה הכי חזקה. מה את חושבת? אני אשתוק לך? אני נולדתי ממך! אני רציתי להיות מלאך לבן ולא מלאך שחור! אני אתנגם בך בנקמה הכי חזקה!" וככה הם קמים עלי.

ואני לבד, לא יכולה לצאת מפה, אין לאן לברוח. די, "איך קען נישט גורנישט מאכען". אני כבר לא יכולה לעשות שום דבר, יש חושך חזק, אבל אני רואה את כל המלאכי-חבלה והם מרביצים חזק עם היצר הרע בידה.

ככה, בתוך הרעשים החזקים, בתוך הסבל הזה, חם לי חזק. ואני לא מרגישה את זה רגע או שעה. אני מרגישה את זה אלפי שנים! ואני לא יודעת מאיפה יש לי כזה כוח סבל, אני רוצה לפתוח חלון, אבל אין חלונות פה. והם לי מאד. ומלאכי החבלה מרביצים על כל עבירה ועבירה. וזה סבל איום ונורא!

ברוך ה', הלכתי כל החיים שלי עם שמלות צנועות. ואם אשה הולכת בחיים שלה בצניעות, היא רואה את עצמה ביום אחרון בשיא הצניעות שלה. ואם היא לא הולכת בצניעות חלילה, היא רואה את עצמה בשיא הפריצות שלה. אבל אם היא חוזרת בתשובה היא רואה את עצמה בצניעות שלה.

ואם היא לא הייתה צנועה, אוי איך שהיא מתביישת מעצמה! הבושות למעלה זה כל כך חזק שהיא לא יכולה לצאת מזה! ברוך ה', על התכשיטים שהלכתי וזה היה מושך עין לא קיבלתי שום עונש, בגלל שקבלתי על עצמי בשבוע האחרון שאני מורידה לי את התכשיטים.

היצר הרע הביא כל כך הרבה מלאכי חבלה, ושאלתי: "למה יש לי כל כך הרבה מלאכי חבלה? אני לא זוכרת שעשיתי כל כך הרבה עבירות!" ענו לי: "זה בגלל ששמעו אותך שרה וצוחקת, אפילו שזה לא היה בכוונה, ואפילו שהשירים היו בבית, אבל שמעו אותך!". לא נוהרת מלדבר בקול ברחוב, וגם בגלל שלא הקפדת על כל מילה מיותרת, כשדברת עם אנשים זרים. ובעניין של לשון הרע ורכילות חשבתי שאיני חוטאת בזה כל

בבית דין של מעלה בוכים. הם לא אוהבים להגיד את גור הדין הרע. כואב להם! אבל אין להם ברירה! איזה פחד זה! עברתי הרבה פחדים בעולם הזה, אבל זה כלום לעומת הסבל והפחד למעלה, מה שעוברים ביום האחרון.

ברוך ה' שעוד לא נכנסתי לבית דין של מעלה, ויכולתי עוד לדרת בחורה למטה. אם הייתי נכנסת לבית דין של מעלה, כבר לא הייתי יורדת חזרה. ותוך כדי ההמתנה, שמעתי צעקות ובכיות חזקות ונוראיות של נשמה, כאלה צעקות שאי אפשר לסבול אותן! והם באים מתוך ההיכל של הבית דין. היו כאלו קולות מפחידים וצעקות: "אבל אני לא רציתי! לא חשבתי כך!" וענו לנשמה הזו: "לא רצית ולא חשבת, אבל העבירה הייתה ממך, ולכן העונש מגיע לך!" ורק לשמוע את הדברים האלה – זה לבד מפחיד ומבהיל. בבית דין של מעלה מונים את העבירות שאדם עשה, ויש לו בושם גדולה מאוד מזה. שלושת השופטים, צדיקים טהורים, בבית דין של מעלה, יש להם רחמנות גדולה וצער להעניש. אבל הם חייבים לעשות את תפקידם. וזה מחריד ומוזעזע! והפחד הכי גדול שבעולם הוא כאפס וכאין מפני הפחד האמיתי שיש שם! כשעוברים דרך בית דין של מעלה, יש לה' צער גדול! כי השכינה צריכה להסתכל בכל מה שעושים לאדם, והיא בוכה עליו מרה. אבל לא ניתן לעשות דבר! שהרי האדם עצמו ברא את כל המזיקים ומלאכי החבלה השחורים עם העיניים הגדולות! ואם העבירה היא יותר גדולה, יש גם חיות מפחידות ודברים יותר גרועים, שעושים ייסורים קשים. ואם יש עבירות יותר חמורות, אז כל מכה של מלאך שחור, זה יותר מ-100 שנים של סבל וייסורים הכי קשים בעולם הזה.

בכנסים שאני הולכת אני אומרת בשתי מילים מה שהמלאכים הלבנים אמרו לי: "תשמי שהולכת עם מטפחת צנועה בחיים שלך ולא הלכת עם פאה, כי אם היית הולכת עם פאה – לא היית יוצאת מהגיהנום!". ואני ממשיכה הלאה. ואני לא מוסיפה על זה, בגלל שאני רואה את החטא הזה מולי, את הנשים עם הפאות, וקשה לי לדבר בעניין של פאות, קשה לי נורא לפגוע בהן! אבל פה אני לא רואה נשים עם פאות, ברוך ה', ואני אניג כמה מילים על זה.

כשקמתי בבוקר בכיתי כל כך, ואמרתי לבעלי: "כמה נשים לא יודעות והולכות עם פאות!". האמת שצריכים ללכת עם מטפחת צנועה. איך לא מתביישות ללכת עם פאה, איך לא מפחדות מה'! כשאני רואה אשה עם פאה, איך אני מרחמת עליה, מה יהיה איתה בעולם האמת? איך היא לא מתביישת מעצמה? ובפרט היום, איזה פאה לא מכשילה? גילוי עריות! כל פאה היום, אפילו שהם יגידו שזה סינטיטי – זה הולך עם שיער. ובפרט שאמרו לי, גם אם זה סינטיטי, לא היה דבר כזה לצאת מהגיהנום. זה עבודה זרה! בעולם האמת יגידו לה: "הלכת עם כיסוי ראש?" היא תענה: "בטח, בודאי!". יגידו לה: "הלכת עם שיער?" היא תגיד: "מה פתאום! הלכתי עם פאה!" יגידו לה: "הלכת עם פאה? שיער על שיער! עונש כשיערו!" ויש הרבה נשים שאומרות: "הרב אמר ככה, הרב אמר ככה", מה זאת אומרת 'הרב אמר ככה'! הפאה היא של היצר הרע, הרשע. איך האמהות והסתבות הצדיקות שלנו הלכו? כולן הלכו עם מטפחות! ואיזה שיער יש בפאות היום? שיער של גויות! ושמים את זה על הראש! עם כל העברות של הנוצריה הגויה, לוקחים את השערות שלה ושמים את זה על הראש? פאות היום זה עבודה זרה! ואם אחת אומרת שזה לא, אז למה קוראים לזה 'פאה נכרית'? 'נוכרית' זה של גוים! שה' יעזור לכולנו לחזור בתשובה שלימה.

היא הולכת – ועל הראש שלה יש עבודה זרה! היא מכשילה גברים, בנים, ואיך היא רוצה ילדים צדיקים בסוף? ומה היא גורמת? שבגללה לא בא משיח! האמת, אני באה לכנסים ושיעורים בזכות הרב רבי בנימין רבינוביץ זצ"ל, הוא היה מבית דין של העדה החרדית. הלכתי אליו ואמרתי לו: "אני לא רוצה ללכת יותר לכנסים, אני לא ראויה ואני

אבל הצעקות שם למעלה והבכיות שם היו כל כך חזקות, שאין דבר כזה בעולם הזה. ושאלתי למה הנשמה הזו צועקת ובוכה כל כך חזק? ואמרו לי: זו נשמה שעשתה הרבה עבירות, ובעיקר לא הלכה בצניעות. וחזק מהסבל שהיה לה עם מלאכי החבלה, היו לה גם חיות. למעלה בשמים יש את הצד הרע של החיות. לא כמו פה, הרבה יותר! אין מספר להגיד כמה שיש, והם סוחבים אותה ממקום למקום ואוכלים אותה. והצעקות שלה היו חזקות, משהו איום ונורא. מי שהולכת עם צווארון קצת פתוח, קצת שקוף, קצת רועש, או אדום, או חס וחלילה צמוד, או מה שמושך עין או מה שאסור, מקבלים על זה כזה עונש שאי אפשר לתאר.

שמעתי עוד צעקות ובכיות של נשמה, של נשמה צועקת ובוכה, ואמרו לי: זו נשמה שעשתה הרבה עבירות בצניעות והחטיאה את הרבים. ויש לה מלאכי חבלה וחיות, ועכשיו היא בכך הקלע, בכך הקלע לוקחים את הנשמה, מטלטלים אותה ככה חזק ונורא, וזורקים אותה מתחילת העולם ועד סוף העולם. והיא נופלת, ושוב פעם לוקחים אותה וככה משחקים איתה בביזיונות. ומלאכי חבלה רצים אחריה, ועושים לה אש ושוברים אותה. מכבים את זה, ועוד פעם שורפים אותה באש. והנשמה בוכה וצועקת: "תנו לי כבר את הגיהנום! אני כבר לא יכולה לסבול את הסבל הנוראי הזה!". לפעמים היא יכולה לסבול משך שנים עד שהיא בכלל מגיעה לבית-דין של מעלה.

אחר כך באו והוציאו לי את העיניים, כדי לראות אם פעם בחיים שלי חממתי משהו, אם הייתה לי קנאה או שנאת חנם. ההוצאה של העיניים זה דבר מפחיד מאוד, ואני מקבלת פחד חזק מה יהיה איתי. וברוך ה', בחיים שלי עבדתי על עצמי וגם עכשיו אני עובדת, שלא תהיה לי קנאה. אבל אם ח"ו יש קנאה ומקנאים, מיד באים מלאכי החבלה על העיניים ועושים לנשמה דקירות בעיניים, חזק ונורא כמו מסמרים, כמו זריקות, ובלי הרדמה. זה כואב לה חזק, וזה בלי רחמנות! וזה חזק מהסבל שהיא סובלת כל הזמן. וברוך ה', הבדיקה הזו עברה לי בשלום. בעולם האמת מקבלים עונש גדול על קנאה. מה זה קנאה? "למה לחברה שלי יש כזה בגד? גם אני רוצה לקנות!". אם אשה רואה בגד, וגם היא רוצה לקנות, אם זה בגד צנוע ויש לה כסף, זה בסדר. אבל אם אשה רואה שמלה, והיא מקנאת ומבקשת מבעלה והוא לא יכול, ובסוף יש ריב, ועוד כל מיני דברים שלא כדאי לנו, זה אסור. ואני אניג לכם איך לא להגיע לזה, אם באה לכם קנאה, רק דרך תפילה, לבקש מה': "ריבונו של עולם, קח ממני את הקנאה!", ובסוף ה' לוקח את הקנאה. כל יום לבקש בלב: "ריבונו של עולם, עזור לי שאני לא אחמוד, שלא תהיה לי קנאה", רק ע"י תפילה אפשר להתמודד עם זה. מי שיש לו קנאה סובל אח"כ בשמים חזק מאד. על כל דבר אנחנו צריכות לבקש מה': לא תמיד אפשר להגיד תהילים ותפילות, אבל אנו צריכות להתרגל לדבר עם ה'. ואם אומרים בחיים פה "ריבונו של עולם, תעזור לי", יכולים להגיד זאת גם בעולם האמת, וזה עוזר הרבה בעולם האמת. גם שמחתי מאוד על שהקפדתי על מאכלים כשרים, ואמרו לי שם בשמים שראוי שאשמה בזה מאוד, כי העונש שמקבלים על פגם מאכלים – אסורים זה קריעת השיניים. וגם ברוך השם עשיתי מסירות-נפש על חינוך הילדים, ולכן גם זכיתי לקבל את נשמתי חזרה, כדי שאמשיך לחנכם בקדושה ובטהרה.

וכך אני בתוך הקשיים של היצר הרע הרשע שמרביץ לי חזק כל הזמן. הייתי בהמתנה של בית-דין של מעלה. היו לי פחדים מבית דין של מעלה, "מה יהיה איתי, וואס וועט זיין מיט מיר?". וככה בתוך המכות עם הרצח של כולם, של כל המלאכי-חבלה עם הביזיונות והקשיים האלה שהם עושים לי, עם הרעשים החזקים, עם היצר הרע ביחד, אני סובלת בתוך הפחד הזה: "אוי, מה יהיה איתי עכשיו בבית דין של מעלה? מה יהיה איתי שם?"

מתביישת, אני לא יכולה לדבר בעניין של פאות
כאשר מולי יושבות נשים עם פאה, כי קשה לי
לפגוע בהן, ואולי לא לדבר על פאות כלל. והוא
אמר לי שאני חייבת ללכת ולדבר על זה בעדינות.
והוא הוסיף: "אבל תדעי לך, ותגיד להם משפט
אחד: שבגלל הפאות הן מעכבות את הגאולה! כי
כשהראש, אם הן לא הולכות בצניעות, זה יורד
עד למטה".

וכך בתוך כל הסבל, הייסורים והמכות שאני
מקבלת, אני חושבת, "מה יהיה עם המשפחה? מה
יהיה עם בעלי? לא תהיה לו אשה, מה יהיה עם
הילדים? לא יהיה להם אמא! מה יהיה עם אבא
שלי, אמא שלי, ההורים? כולם יבכו עלי. ולי יש
גיהנום, אין לי גן עדן".

כל הזמן צעקתי: "ריבוננו של עולם, אני רוצה
לרדת למטה", אבל היצר הרע לא נתן לי לרדת
למטה. אז צעקתי: "בזכות הצדיקים הסבות
והסבתות", והיצר הרע אמר "מה פתאום?", אז
הסבתא אמרה: תגידו בזכות שמסרת נפש בחינוך
הילדים ואת רוצה להמשיך לחנך אותם. וצעקתי
על זה צעקות חזקות, ובאמת זה היה ככה. בגלל
שצעקתי שחינכתי ילדים במסירות נפש ואני רוצה
לבוא בחזרה, נהיו בשמים קולות חזקים שבאמת אני
צריכה לבוא בחזרה. אבל היצר הרע, מלאך-המוות
לא נותן, אז צעקתי עוד פעם "בזכות הצדיקים
פה, הסבות והסבתות", אז היצר הרע צועק: "למה
שתחזור בזכות הצדיקים פה למעלה, איזה צדיק
מחזיק ממך למטה?"

הייתי קשורה מאוד לרבי'ה שלנו מתולדות אהרון,
שיהיה לעילוי נשמת רבי אברהם יצחק בן אהרון
דוד. אז היה טיש, ואח שלי סיפר שהרבי'ה ישב
ובכה והוריד הרבה דמעות כל הזמן. בשעה ארבע
בבוקר הוא קם ואמר לכולם "גוט שבת". זאת
אומרת שהוא הרגיש אותי וכשהיצר הרע צעק:
תגידו איזה צדיק מחזיק ממך למטה, צעקתי:
ר-ב-ה, תבוא אלי לקחת אותי, ואני רואה את
הרבי'ה שלנו עולה למעלה עליית נשמה, והוא בא
וזהר באור חזק כמו שמש.

ואיך שהוא בא, אז ברחו כל המלאכי חבלה עם
היצר הרע ביחד, כי קיבלו פחד מהרבי'ה שלנו.
ולמה הרבי שלנו כל כך קדוש ונורא שיכל לבוא
ולקחת אותי? בגלל שהוא היה צדיק גדול, והוא
מאד נזהר והקפיד כל השנים שלו על החסידים שלו
שנהגים והבנות ילכו בצניעות. אז הוא בא לקחת
אותי. הוא התעקש ואמר: "אני לא ארד למטה עד
שהיא תרד למטה". ובשמים שמעו בקולו. (צדיק
גדול והקב"ה מקיים).

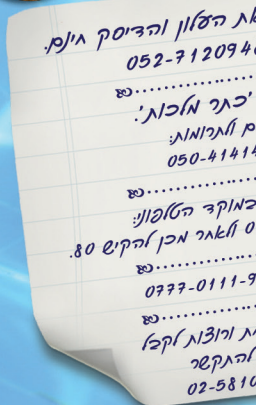
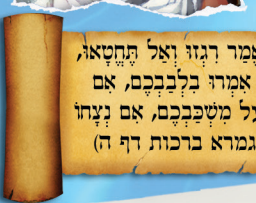
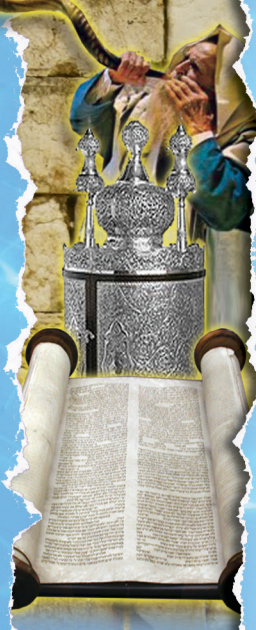
אוי וויי! בת יהודיה, שלא מתנהגת בצניעות, כל
שנניה שהיא חושבת ורוצה להכשיל אדם אחר, יהיה
לה רע ומר בעולם הבא! הקליפות שהיא בראה לילוי
אותה שם, וכל רגע ורגע נבראים עוד ועוד קליפות!
ואם הולכים עם בגד שקוף או פתוח, כפתור פתוח,
שרוולים קצרים, בלי גרביים, פאה וכו' - נבראים
מזה הרבה מאוד קליפות ומוזיקים ומלאכים שחורים!
והם נדבקים לנשמה, הולכים אחריה ורוצים להזיק
לה, גם אם היא לא מרגישה בהם! כמה צרות יש
לה בבית והיא לא יודעת למה זה בא! פתאום
היא כועסת, לא הכל הולך לה חלק, לפעמים
היא חולה, וזה הרבה פעמים בגלל העבירות שלה.
ואם אשה תחשוב פעם או תגיד: "בעלי רצה
שאלך שלא בצניעות", אז בעולם הבא יאמרו לה:
"האם באמת הלכת בשביל בעלך, בבית, או בשביל
שאחרים יביטו בך, ואם זה בשביל בעלך, לא
יכולת לקנות שמלה או בגד צנוע ויפה שימצא חן
בעיניו?". ועוד שאלות שלא יהיה לה עליהן מענה,
כי שם זה עולם האמת! ושם אומרים רק את האמת!
והעונש הוא כל כך גדול, שאי אפשר לתאר אותו
במילים.

אם אין צניעות אין קדושה! והשכינה מתרחקת
מאיתנו. כמה צרות יש בגלל שלא הולכים
בצניעות! כמה אלמנות, כמה יתומים, כמה
אלמנים! ואחר-כך בוכים. מחלות, תאונות דרכים,
שריפות, אוי ואבוי! העיקר אצל בת ישראל זה

הצניעות! אם היא הולכת בלי צניעות היא מכשילה
אחרים שמסתכלים עליה, וזו העבירה הכי גדולה!
ה' שונא אם לא הולכים בצניעות ומי שהולכת
ומחטיאה את הרבים אין לה חלק לעולם הבא!

וברוך ה' אני קמה! אני לא צריכה לספר
את השמחה שאני קמה. אני קמה ואני עוד
מרגישה את הכאב של המכות! היו לי עוד
סימנים כחולים-שחורים! וכשהראיתי את סימני
המכות לאחתי היא ממש כמעט התעלפנה!
הרגשתי לא טוב. הייתי חלשה מאד. יותר
מחצי שנה הרגשתי ייסורים חזקים וחולשה עד
שלא יכולתי אפילו להחזיק נייר טישו בידיים.
הכל נתנו לי בפה לאכול ולשתות וכל דבר.
אבל ברוך ה', בתוך כמה זמן כל הכאבים עברו.
וכל כך שמחתי שהחזירו לי את הנשמה כדי
שאוכל לתקן את מה שקלקלתי. ובפרט כל כך
חשוב לשמור על הצניעות! ואם אשה מתפללת
להשם בבגדים שאינם צנועים או יש עליה קטרוג
גדול למעלה: "איך בת יהודיה אינה מתביישת לעמוד
כך לפני מלך העולם?" והיא פוגמת בכבוד השם
יתברך, כי הוא רואה הכל! ובפרט צריך לשמור את
צניעות הראש, כי זה מאוד חשוב בדרך היהדות.
ובפרט היום עם כל האיפור והעגילים הארוכים,
על הכל יתנו דין וחשבון. ולא ניתן להתחמק מזה.
אחת הווכיות שיכולתי לרדת חזרה זה בגלל
שהייתי באמת הולכת בצניעות מכף רגל עד ראש.
ואם אשה רוצה לרוחם על נשמתה וללכת בצניעות,
היא צריכה לבדוק אם המטפת שהיא לובשת
מתאימה לרוח הצניעות. ואיזה סוג קשירה של
מטפת היא קושרת, ואם זה מספיק צנוע ולא
בולט, ואם הבגד שלה לא צר, קצר, או חלילה
שקוף. כי אם משתדלים, ובאמת רוצים להיות
צנועים אז יש סיעתא דשמיא, והשם עוזר שאדם
לא יכשל, כי משמים מסייעים לכל יהודי ללכת
בדרך שחפץ בה.

והשם יעזור שכל הילדים, הגברים והנשים, כולם
ילכו בדרך היהודית, בדרך הקדושה והצניעות. כי
כל אחד ייתן בסוף דין וחשבון! הן בעולם הבא והן
כשמיים יבוא. כי בבית דין של מעלה יש על כל
עבירה גיהנום, ואם יש הרבה סוגי עבירות ישנם גיהנומים
סוגי גיהנום, אך נקווה שנוכח כלוננו לעשות תשובה
ולתקן נפשתינו, ונוכח לכל טוב סלה אמן ואמן!
ואני פונה לקוראי הסיפור שלי, שידעו זה אפילו
לא אחוז אחד ממה שהרגשתי שם, כי אי אפשר
לתאר את הדברים האלה בעולם הגשמי הזה.
ריבוננו של עולם, בזכות זה שאני מתוודה ומתביישת
בחטאי, אני מבקשת שיהיה לי, לבעלי, ולילדי, ולכל עם
ישראל כפרת עוונות. ושנוכח לעשות תשובה, ושהיו
נשמותינו נקיות ללא שום קליפות מסביב. ושנוכל לעבוד
אותך בלב נקי בלי קנאה, בלי שנאה, בלי מחלוקות,
לשון הרע ורכילות. ושנוכח לצניעות אמיתית, ונלך
כולנו יחד לקבל פני משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

מעו
גנייה

"...לעולם ידגו אדם יצר טוב על יצר הרע שצאמר דגו ואל תחטאו,
אם נצחו מוטב ואם לאו יצטוק בתורה שצאמר אמרו בלבבכם, אם
נצחו מוטב ואם לאו יקרא קריאת שמע שצאמר על משכבכם, אם נצחו
מוטב ואם לאו יזכור לו יום המיתה..." (גמרא ברכות דף ה)

אזכור הרבים, (אין אקב) את העלון והדיוסן הילן.
פריטים בטלפון: 052-7120948
הופק ע"י ארזון כתר מלכא.
אזכור פול, אזכור אזכור.
050-4141441 02-6788888
אין ארזון את ההקדמה באורח הטלפון.
אפאטל'ה, אפאטל'ה 093-2338800 אלאר מכן אהקים 80.
עיצוב גרפי: יעל אוקי 99-0111-0777
נשים (האילוף) אפאטל'ה אפאטל'ה ורזון אקב
ברכה מצידיק וכלא אהקשר
050-4141441, 02-5810763